

мондларни
намағаларга
н сўмлар
авар ош-
қил ҳақида
ҳофиза қи-
чиликларга
якшилаш-
бирлар кўп
утирибди.
қизча қилиб
сўйма омо-
ноль куни-
қизча бос-
билсам-да,
булади, деб
тун келув-
дамми им-
ияпти. Мен
санаб олиб,
қилиб уйга

дафтарчасини
топган ва ке-
чикмадимми-
кан, деган ис-
тиҳолада ба-
нкака келган
экан. Бу тал-
бирли пухта
ўтказишимиз-
да вилот
ҳокимидига
ва жойларда
тузилган иш-
чи комиссия
ларининг ёр-
дами анча са-
марали бўл-
гани таъкид-
лаб ўтишни
зарур. Шунин-

ҲОҚИҚАТИНИНГ

Бўстонлик, Паркент, Ангрен каби туманлар ва шаҳарлардаги кў-

ЖАННАТ ШУ ЕРДА ЭКАН-КУ!

Табиятнинг олий неъмат бўлган боғ-роғлар авлоддан-авлодга мерос бўлиб ўтиб келаверади. Миришкор, соҳибкор боғбон меҳрига қонса боғлар кенгайиб, яшайверади. Бироқ, иш кўзини билмайдиган, узумга, боғга ҳаваси йўқлар қўлида эса ҳусни-жамолини йўқотиб, чака-лакзорга, ўтинзорга айланади. Шунинг учун ҳам халқимиз «Қарасанг боғ, қарамасанг доғ», деб бежиз айтмаган.

Ана шу ҳақда ўйласам, Тошкент туманидаги Муҳаммад Фозилзоде номи жамоа ҳўжалиги ва отасининг измини олиб, маъзур ҳўжаликда 1952 йилдан буён бошчилик қилиб келаятган Сиддиқон ота Муҳаммадхонов, жамоа ҳўжалигининг амалга ошираётган ишлари кўз ўнгидан намён бўлаверади.

Бу, табиий, албатта. Сабаби, ҳўжалик ташкил бўлиб, шаклланибдики, бу ерда боғдорчиликка алоҳида меҳр ва ихлос билан қараб бошлаганлар. 1949 йилда ҳўжаликда бор-йўғи олти гектар боғ бўлган, 37-40 тонна ҳосил олинган. Ҳозирги кунга келиб бу боғзорлар 350 гектарга етакзилди. Ҳосилдорлик 4,5-5 минг тоннага етди. Ҳали 200 гектар ҳосилга қирмаган янги боғлар бор. Ана киши йилдан сўнг ҳўжаликнинг узумзорлари 550 гектарга етди.

Утган вақт ичида ҳўжаликда ажойиб боғбонлар ва соҳибкорлар етишиб чиқди, уларнинг доруғи бутун Ўзбекистонга таралди. Айни кунларда ҳам қаерда яхши узумзор бор, қаерда узумнинг энг ширали, энг серхосил, одамларга манзур бўладиган навлари етиштирилади, десангиз, ҳеч иккиланмай Муҳаммад Фозилзоде номи ҳўжалигини деб айтишарди.

Утган йили мамлакатимизда Ат-Термизийнинг 1200 йиллиги нишонланганини биласиз. Ана шу шодона кунларда Мақддан келган 500 нафар киши бу ҳўжаликнинг боғига ташриф бурюди. Уларни зўр эҳтиром ва ҳурмат билан меҳмон қилдилар. Боғларни

Қиёмат қойим бошланса-да,
қўлидаги кўчатни эк.
(ХАДИСА)

«Ватанини севмоқ иймондандир» танловига

дархат ўстириш ниятда мушкул, кимки беш тул дархат кўқартирган бўлса, уни жаннатга, деб айтишар экан.

Шу кун меҳмонлар раисдан Саудия Арабистонига олиб кетиш учун 500 килограмм узум беришни оурашди. Бахонундид, деди раис ва котибини чақириб, арзон нархда ёздириб беришни тайинлади. Лекин, меҳмонлар бундан норози бўдилар. Йўқ, йўқ, дейишди улар. Ахир узумча меҳнатларинг сингганими? Агар бозор нархда бўлса, олиб кетамиз, деб тўри олишди.

Раис хамиша одамлар ҳақида ўйлайди. Бир нарча ердан қандай қилиб энг юқори ҳосил, энг юқори даромад олса-у, деҳқонларни, боғбонларни рағбатлантирсин! Ана шу ўй уни аллақачон ҳўжаликда иқтисодий ислохотларни бошлашга ундаган эди. Ҳўжаликдаги ўн гектар иссиқхона пудратчи, ижарачиларга бўлиб берилганини ўчун ҳар йили мўл ҳосил ва мўмай даромад олинади. Сотилган маҳсулотдан келадиган даромадининг 30 фоизи иссиқхона ишчиларига маош ва мукофот тарзида бўлиб берилади. Бу ерда бодиринг, помидордан ташқари апельсин, мандарин ҳам етиштирилмоқда, шу ҳисобдан олинадиган соф фойда кўпайиб бораётган.

Ҳўжаликда Президентимиз фармонлари асосида кичик қорхоналар қўришга ҳам катта эътибор берилмоқда. Тикувчилик цехи, шлакболик

айланган, ҳафсала билан ишланган суғирларга зўр ихлос билан тараб кўйилган ток навалдариди шигил ҳосилини қўриб, меҳмонлар боғбонларнинг маҳоратига тасаннолар айтдилар. Ниятда ҳўрсанд бўлиб кетдилар. Жаннат шу ерда экан-ку, деб айтдилар. Бунинг боиси бор. У томонларда мева

тайёрлайдиган қорхона фаолияти таҳсинга сазовордир. Бошқа кичик қорхоналарни ҳам қўшиб ҳисоблаганда ҳозир уларда 400 киши иш билан таъмин этилган.

Бошқа ҳўжаликларда қорвачик зарар келтираётган пайтда ҳам бу ҳўжаликда у фойда келтирар эди. Чунки, тадбиркор раҳбар сутни қайта ишлаб, тайёр маҳсулотга айлантириб сотишга катта эътибор берди. Ҳўжаликнинг шаҳардаги дўконларида тевоғ, сузма, қаймоқ сингари маҳсулотлар сотилди.

Ҳўжаликда мактаб, шифохона қурилиши, сув муаммоларини ҳал этиш асосий масалалардан бўлиб келмоқда. Ватанимизнинг мустақиллиги, келажакимиз равнақи учун, соғлом авлод зарур. Бунга кўра билган фидойи инсон бундан 17 йил аввал кичик мактабни 1776 ўринли замонавий бинога айлантирган бўлса, ақинда бу мактаб биноси яна қайтадан тўлиқ таямиланди. Ёш авлоднинг ўқиб, билим олиши учун бу ерда шарт-шароитлар яратиб берилди. 350 ўринли боғчага эса ҳар йили 4 миллион сўм пул ажратилади. Кичкинтойлар ҳўжалик ҳисобидан сут ва сут маҳсулотлари, мева-чева билан таъминлаб турилади.

Сўхбат сўнгидки Сиддиқон отадан она-қўшқоқ, она-юрта меҳрлари ҳақида сўрадик. Жавоб мени ҳажжонга солди. Бу муқаддас сўзларни, унга бўлган муҳаббатни ҳар кун такрорлаш шарт эмас, уни юракда, дилда сақлаш, бегона кўзлардан асраш керак, — дедилар.

Жаннатмақон ғўшамизда шундай инсонлар бор экан, келажакимиз порлоқ, ҳаётимиз нури бўлаверарди. Қўшқоқдан ҳалқа ўйлаш олиб қичқиб қўнанинг икки томониди теракарлар майин шабадда тебраниб меннинг сўзларимни тасдиқлаётгандек, дилда Ватан тўғрисида авайлаб ўқиб гуллаб-яшнаш учун 74 ёшда бўлса-да, тинмай ҳаракат қилаётган раиснинг тадбиркорлиги, ишбилармонлиги, одамийлиги, инсонпарварлигини мадҳ қилаётгандек эди назаримда.

Маҳмуда Зоирхон кизи,
муаллима.

Эл хизматиде

АБДУСАТТОР МИРПҲАТОВ:

«ЁРУҒ МАНЗИЛЛАРГА БИРГА ЕТАЙЛИК...»

АЙТИШЛАРИЧА, уч амал савобини ихтиёр этган яъни, йўл қўрган, сув келтирган, биронинг узогини яқин қилиш киши бу дунёда ҳам, у дунёда ҳам азиз саналиб, Оллоҳнинг беҳисоб раҳматига сазовор бўлар экан. Абдусаттор ака ҳар гал йўловчилардан доо олаётганда ана шу ҳикмати эслади ва тақдирига эл хизматиде бўлишдек эъзозли касб битилганига шўқлар қилади.

Аслида у мактабда яхши баҳоларга ўқиганди. Ўша вақтда қанақа қилиб бўлсаям бирор олийгоҳга кириб, диплом олиш урғга айланиган учунми, тенгдошларининг жуда кўпчилиги «Ўқимаган одам кетмадиган бошқасига ярамайди», дея катта-катта ўқув дароҳларига бош уриб кетишди. Майли-да, кишлоқ деган жойда ўқимайди одамлар қана қўлаёса шунча яхшимасми?! Лекин... Абдусаттор ака институтга бормади. Негадир унга то билаларига-гача қора мойга ботиб машина тузатаётган ёки тирбанд автобусларни бошқариб, манзилга шўшаётган хайдовчиларнинг иши қизиқарлироқ туюлар, ўзи ҳам бўш қолди дегунча темир-тераск титкилашга тушарди. Ушлас, Қўқондаги автомобил йўллари билимгоҳига ҳўжжат топириб, техник-механиклик касбини ўргана бошлади.

— Иё, шу билимнинг билан хайдовчи бўласанми? — дея ажабланиб баъзилар.

— Хайдовчилик оддий касб эмас. Унга ҳам билим керак, ихлос керак! Агар ҳамма олим бўлиб кетаверса, машинани ким бошқаради?!

Абдусаттор ака ўшанда ярим ҳазил, ярим вазминлик билан айтган бу галини ҳозир ҳам қўл такрорлайди. Гарчи, ўн икки йилдан бери автобус қайлаб, минг-мигалаб йўловчиларга хизмат қўраётган бўлса-да, ҳар бир рейсга худди ил бор йўлга отланган тонгидегидек эҳтиёткорлик ва масъулият билан чиқади. Шунинг учун ҳам Олмаликда 45-автокорхона маъмурияти «Олмалик Тошкент» йўналиши бўйича қатновчи автобусини унинг ихтиёрига ишониб топишган. Хайдовчи қорхона томонидан белгиланган режаларни мунтазам бажариб келмоқда. Энг муҳими, йўловчилар унинг ҳўш муомаласидан, ҳаққий хайдовчиға хос фазилатларидан мамун.

— Бизда умуман ёмон хайдовчининг ўзи йўқ, — дейди А. Мирпўлатов. — Бригадиримиз Геннадий Константинов, хайдовчилардан Ўрозали Деҳонов, Самад Идиллаев, Мўмин Чинчибеков, қолонча бошқариб Мисроат Эрзаёров... Бундайларнинг ҳаммаси ҳам қорхонамиз зиммасига юкланган вазифа

ларни сидқидилдан бажараятган кишилардир. Қолаверса, раҳбаримиз Эргаш Азизов ўзининг ишбилармонлиги, қаттиққўлиги, серғайратлиги билан вилоятда танитилган бошлиқлардан. Бу одам ишга удалай олмайдиган ёки қўл учиде иш бажарадиган хизматчиларни кўп ушлаб ўтирмайди, астойдил ихлоси бор ёшларни эса эринмай тарбиялайди. Худди шунинг учун ҳам бизнинг қорхонамизда ишлаш бир томондан қийин, иккинчи томондан эса фахрли...

Бу кичкинагина изохнинг ўзи бутун бир жамоанинг ишини таърифлашга етарлидир. Қолаверса, қорхонада замонавий шўхбекатнинг қўриб, фойдаланишга топирилиши, бир қанча янги техникаларнинг олиб келиниши, хизмат қўрашатишдан тушавтган фойданинг йил сайи ошиб бориши ва бошқа шу каби муваффақиятлар хайдовчи фахрлар билан тилга олинган ташкилотчилик ва ишбилармонликнинг меъасидир. Айни вақтда эса бу қорхона вилоятимиздаги илгор қорхоналардан бири ҳисобланади.

Яқинда хизмат юзасидан Олмаликка йўлимиз тушиб, автобусда яна Абдусаттор акани учратдик. У шўша-пишша тушишга ҳозирланаятган 40-45 ёшлар қамасидиға шўракайф одамға паст овозда танхё беради:

— Жамоат жойига чиқканда соқол-мўйловни олсангиз бўлаймики, ака. Аҳролингизни қаранг, ким айтади сизни замонавий одам деб?...

— Танишингизми? — сўрадик қўнқисиниб.

— Йўқ. Кўп чиқади автобўса. Ўзи тулпа-тузук одам, лекин... Ҳар нарсига аралашаверар экан, деб ўйланам. Мен йўловчиларимизнинг юксак маданияти бўлишларини, муомалада ҳам, юриш-туришда ҳам бошқаларга намуна бўлишларини истайман. Ахир биз мустақил қўри кишилармиз. Президентимиз бутун халқни «келажакимиз буюк» деб ишонтирмоқда, ҳаммани шу йўлдан етакламоқда. Ана шу ёруғ манзилларга биргаликда етайлик дейман, бу муҳим ишга биргаликда ҳисса қўшайлик дейман. Автобўсада, умуман, жамоат жойларига юриш одоби ҳам бунинг бир қиррасидир. Шундай эмасми?!

Албатта, шундай! Қўри энди Абдусаттор акага, унинг ҳаммасларига ўшаган таърибли, юртпарвар кишилар янада кўп бўлса! Бундай кишилар бор жойда йўллар ҳамма раво, манзиллар ҳамма яқин, қўллар эса доимо дуога оқиб бўлади...

Зарифа ЭРАЛИЕВА.

35 йилдан сўнг

Дўстлар дийдори

ЁШЛИК даврини, айниқса, ўқувчи йилларни ким эсламайди, дейсиз. Қадрдон кинфўшлар билан келган дўстлар ишонч ҳам ҳайладан қўтарилмайди.

Яқинда Сирғали туманидаги 268-мактабни 1961 йилда битирган соҳиб ўқувчилар 35 йилдан сўнг ўз-ўзларини Мирза Аҳмедов, Аҳад Алиев, Лоқила Аҳророва, Илхом Алмадов, Собир Айбўрова, Саъдулла Ту-

лагановларга яна бир бор таъзим бағо келтирдилар. — 60-йиллари мактабда 300 дан зиёда ўқувчи ўқурди, — деди Аҳад Алиев йилгиларини қўтлар экан. — Ҳозир эса бу мактабда сал кам бир ярим кун ўқиш-қўз таълим-тарбия олмақда.

Мен фўзал-қўз бўлганимда, тўй қилганимда, наваро қўрганимда худди шундай севинганим, — деди

учрашувда Сирдарёдан етиб келган Б. Исмомовлар. — Чақирув қозғонин олдимки, мисоли қўш бўлиб учиб келдим. Ўзгаларнинг нури чекрларини қўриш, бололикка қайтиб, кинфўшлар билан дийдорлаш шўвдан ортқ қўвон борми?!

Шу кун йилгиларини сўнг қолналарини айландилар. Бололик хотирларини ёдга олдилар.

Нозир ҚОДИРОВ.

Хосил - 96

ПЕШҚАДАМЛАР ҲУЗУРИДА

ВИЛОЯТИМИЗ деҳқонлари айни кунларда мўл ғалла хирмонини бунёд этиш учун астойдил меҳнат қилмоқдалар. Юрғатига ўти, қўлибда Ватан тўғрисида қўш урган инсон бора, ўз ўрнини ғаллазорда деб билмоқда. Қандай касб эгаси бўлишидан қатъий назар ҳар бир киши дастурхонини тўқилганини, иқтисодий мустақиллигини таъминлашга мўносиб ҳисса қўшаётганлар ҳузурида бўлишга интиляпти.

Олимлар, иходқорлар, тиббиёт, маданият, қасаба уюшмалари ҳодимларидан иборат вилоят тарғибот ва ташвиқот маркази аъзолари ғалла ўрими мавсуми давомида қўллар жамоа ҳўжаликлари далаларига бўлидилар.

Зиёлилар ва санъаткорларининг ғаллазорлар ҳузурида бўлиши яхши аңаньага айланди. Дала шийпониде янграган қўй-қўшиқ, мароқли сўхбатлар деҳқонлар дилини ҳўшунд етати, унумли меҳнат қилишга руҳлантирмоқда.

Учинчи июль кун тарғибот ва ташвиқот маркази аъзолари Бўка тумани «Бўстон» жамоа ҳўжалигининг биринчи бўлимидаги Юноҳон Валиев бошлиқ бригадда даласида бўлидилар.

Бригада 52 гектар майдонда экилган 7500 навли бўғдойдан илгор ҳосил етиштирди. Жамонинг Раҳмонберди Мўминов, Усар Қўзиёров, Эркул Ҳўраев, Қоҳор Олбўров каби сўвчилари ҳосил етишгунга қадар экин майдонларини 3 марта сўғирдилар. Яхши ният билан ерга уруғ қадаган деҳқонларнинг йил бўйи қандай меҳнат қилганиларни хирмон қўри қўриланга яқин қўзга қўридик. Гектар бошига олинган ҳосилдорлик 55 центнерни ташкил этди. Бригада даласида етиштирилган жами 270 тонна бўғдой уруғлик учун олинди.

Мавсумга пухта тайёргарлик қўрилганини, ғаллазорларга етарли шарт-шароитлар яратилганини, илгорлар вақтида тақдирланиб турилганлиги ўрими қисқа кунларда тўғалаш имконини берди. Тўлгат Одиловлар, Қаршибой Нўржонов, Бахтиёр Келдибеков, Жонатас Тўстанов, Тўхир Мўхторов, Қўлибди Мўтавонов сингари қўмбанилар ўзлари бошқарган техникаларидан бетиҳўш ишлашни таъминладилар.

Шу кун Республика «Маънавият ва маърифат» жамоатчилик Марказининг бўлими мудир, фалсафа фанлари доктори, профессор Турғўнбой Саксенов «Ғалла мустақиллигига эришиш Ўзбекистоннинг иқтисодий мустақиллиги заминидир» мавзусида сўхбат ўтказди. Йилгиларнинг саволларига жавоб берди.

Вилоят ҳўқимлиги масъул ҳодими Холмўра Шафратов, Бўка тумани хотин-қўзлар қўмитасининг раиси — ҳўқим муовини Қўтибинини Қўлибди ғаллазорлар ҳузурида гапириб, эришган меҳнат ғалабаси билан таъриқладилар.

Бир ёқда ғалла, бир ёқда ғўза деҳқоннинг ташвиши кўп, аммо ҳаммасига улгуряпти

ОҚҚУРҲОНГА БОРИБ, на ҳўқимликда ва на агросаноат уюшмасида керакки бирор одамни учратмайдик. Ҳўқим таълимхонасида «Ош» таълимхонаси бўлиди.

Ҳўқим экин томонидан далага чиқиб кетган. Кеч қўришдан қайтганида, ғалла ўрими бошланганди, аҳвол кўнундай.

Кўнча кичик қайда боришни билмай турганим. Агросаноат уюшмаси бош ҳосилоти Акбар Раимқўлов келиб қолди. Шўшларинг юмуш билан ҳўжаликдан келган, ишини баҳар, яна ўзи билан қўш ҳўжаликда қайтаётган экан, «қўриг, далаи айланб келсангиз» деди.

Одатда ҳозир киик одам бир жойда учрашиб қолса, сўхбатнинг жиловы албатта ғаллага бўрилади. Бу гал ҳам шундай бўлди. Бош ҳосилот тумани ҳўжаликларида ғалла ўрими-нинг бориши ҳақида бунди вужуди билан тўлиб-тошиб гапириб берди. Унинг айтишича 50 та қўмбай билан қўрига 350 гектардан қўриқ ердаги ғалла ўриб-аничиб олинаяпти. Яна ушар билан 10-15 кўш хирмонга туширилади 27 минг тонна ҳосилнинг тенг ярим далага топириб бўлинадик.

— Ғўзаги, ғўза парварини қандай боряпти? Бутун фикр-ниқри ғалла билан банд бўлган Акбар Раимқўлов бу кўлимдан саволдан бир умр ўйнайиб турди-да, сўнг деди:

— Ғўзани? Ғўза зўр, фарк гулга кирди... Етпасига қўсак боғлапайми... Ишонмайсангизми?... Мана ҳозир ўзингиз кўрасиз.

Машина уфқга бош қўйган киик катта пайкал ўртасидан ёриб ўтган кенг, равои қўриқдан йўлдан алоб борарди. «Оққўрғон» шўркатлар уюшмасига қарашли далалар бу. Ғўзаси нақ тизигага уралган далада киик трактор қўлигавия қилипти. Эгзатларда «Лорига бўлса ҳам» ёғонга ўтиришмайди. Ушар бўйли, қўриқдан келган, қўз-қўзлари сарватонинг оғирбода қўш қўйган киик одамлар орасидан ақраб киик қаршимизга юрди. «Эргаш Сўгинтов, олтинчи шўркатдаги номдор бригадда бошлаган», — деб таъриқлади Акбар Раимқўлов ва сўнг бригадда бошчилиги ҳол-аҳвол сўради.

— Ғўзалар шўшаб қўсак туғияпти-ю, бироқ,

Ғалла мустақиллиги учун

Хосил - 96

ЧЕТДАН КЕЛТИРМАЙДИГАН БЎЛИШДИ

Нон — ризқ-рўзимиз, элимиз бойлиги, халқимиз тўқлигининг раъмзидир. «Бекободун» ҳўсдорлик жамоати жамоеси аҳолини ўн маҳсулотлари билан етарлича таъминлаш, нонга бўлган эҳтиёж-ни тўла қондириб мақсадида барча имкониятлардан фойдаланмоқда. Қорхона-ишчи ва ҳўжаликчилари туман жамоа ҳўжаликлари етиштирган барча дон маҳсулотларини қайта ишлаб берапти. Қорхона жамоеси бозор иқтисодиёти шартлоларида мослашиб, иш тизимида тўдан бўрилиш ясади.

Ун заводи очик турганлиги ҳўсдорлик жамоатига айланди. Қорхона қарамонлиги барча мол-мул-латларни 19,6 миллион сўмга баҳола-ниб, ҳар бирининг қиймати 500 сўмликдан иборат 39 минг 336 та акциялар чиқарилди. Унинг 49

фоиз қисмига қорхона ишчи ва хизматчилари эгаллик қиладиган бўлилар. Шу қўнғача муомала-ларда қимматбаҳо қўриқларнинг салкам 8 мингтаги жамоага со-тилли, 330 таси эса фаҳрий иш-чиларга имтиёзли равишда бепул тарқатилди.

Қорхонанинг ҳўсдорлик жа-моатига ўтиши меҳнат жамоасини-ни мулкка бўлган муносабатини тўб-дан ўзгартирди, ишчи ва хизматчи-ларга жавабгарлик, масъулият ҳўс-оди шў кунларда ҳам туман аҳо-лиси, шаҳар нон заводи ва уму-мий оғакатини шаҳобчаларига

тайёрлаш имкониятига эга бўла-ни сабабли «Бекободун» ҳўсдор-лик жамоати ўтган йили туман ҳў-жаликларида қабул қилиб олган 19,8 минг тонна бўғдой ва арпани Бағдоддаги ун заводида қайта иш-лаш учун юборган эди. У ердан эса тайёр унни келтириб, ис-теъмолчиларга қўнатиди. Ҳўсдор-лик жамоати, шунингдек, 6802 тонна шўлини Тошкентдаги 4-ун заводиға юбориб, гуруч қилиб оқ-лагди. Булардан ташқари ҳамдў-стлик давлатлари, Германия ва Америкадан олинган бўғдойни ҳам қайта ишлаш учун қўшни вилоят-лардаги ун заводларига юборишга мажбур бўлди.

Ҳўсдорлик жамоати жамоа-си бундан кейин шў тарзда иш-лаб бўлмастлигига ишонч ҳосил қи-либ, дон маҳсулотларини шў ер-нинг ўзида қайта ишлаш учун қор-хонани янгиитдан жиҳозлаш ва таъмирлаш ишларини бошлаб юборди. Қисқа вақт ичида тегир-мон цехи реконструкция қилинди ва бир кеча-кундузда 25 тоннага-ча «Ўзбекистон» навли юқори си-фатли ун тайёрлаш имкониятига эга бўлди.

Бу йил янги бўғдой ҳосили шў ернинг ўзида тортилиб, юқори навли ун ишлаб чиқарилади ва ис-теъмолчиларга қўнатилади. Ун за-води шў кунларда ҳам туман аҳо-лиси, шаҳар нон заводи ва уму-мий оғакатини шаҳобчаларига

15—17 тоннадан ун етказиб бе-ряпти. Булардан ташқари ҳўсдор-лик жамоати шў ернинг ўзида янги нон заводи қўриш учун 23,5 миллион сўм маблағ ажратди. Қўписиз ун ташиниш жорий этиш мақсадида «Ўме-таллургурилиш» ҳўсдорлик жа-моати қўрувчилари бу ерда мах-сус бўлимини барпо қилиш-ни бошлаб юборилар. Бўлим-да 12 та махсус идишга 300 тон-на ун маҳсулоти қўписиз жойлаштирилдиган бўлади.

«Бекободун» ҳўсдорлик жа-моати янги ғалла ҳосилини қа-бул қилиб олинша пухта тайёр-гарлик қўрди. Ҳўсдорлар цех ва бўлимлардаги асбоб-ускуна-ларни таъмирлаб, шай қилиб қўйдилар. Омборхоналар, тош-тарозилар техник қўриқдан ўт-казилди. Ҳўсдорлик жамоати бу йил туман жамоа ва фермер ҳўжаликлари билан шартнома тузиб, 22 минг тонна дон, 10 минг тонна шўли қабул қилиб олади.

Қорхона бош ҳўсдобиси Ҳи-дирали Қўрбоналдевининг таъкидлашча, «Бекободун» жа-моати энди четдан дон келтир-майди, туман ҳўжаликларида етиштирилган барча ҳосилини қайта ишлаб, шаҳар ва туман аҳолисининг эҳтиёжларини қўна-дирлади.

Абдумурод АШУРОВ.

Бекобод туманидаги А. Мавлонов номи жамоа ҳўжалигида 1620 гектар майдондаги ғўзалар ётпасига шўналаб, гулга кирди. Далаларда 12 та қўлиятвор билан қўнига 120 гектар майдондаги эгзатлар ошша-тилади, 150 нафар сўчи эса 75-80 гектар ердаги экинни сўғирмоқда.

СУРАТА: (чапдан) бригада бошлиғи Исмаирид Аҳмадйилев, бош ҳосилот Шарифжон Нурматов, бригада бошлиғи Қўрбонали Хўдоқўлов ва тракторчи Абдулло Ашуровлар ғўзаларни қўздан кечирмоқдалар.

Даврон АҲМАД олган сурат.

БИР ЁҚДА ҒАЛЛА, БИР ЁҚДА ҒЎЗА

деҳқоннинг ташвиши кўп, аммо ҳаммасига улгуряпти

ОҚҚУРҲОНГА БОРИБ, на ҳўқимликда ва на агросаноат уюшмасида керакки бирор одамни учратмайдик. Ҳўқим таълимхонасида «Ош» таълимхонаси бўлиди.

Ҳўқим экин томонидан далага чиқиб кетган. Кеч қўришдан қайтганида, ғалла ўрими бошланганди, аҳвол кўнундай.

Кўнча кичик қайда боришни билмай турганим. Агросаноат уюшмаси бош ҳосилоти Акбар Раимқўлов келиб қолди. Шўшларинг юмуш билан ҳўжаликдан келган, ишини баҳар, яна ўзи билан қўш ҳўжаликда қайтаётган экан, «қўриг, далаи айланб келсангиз» деди.

Юлдузлар жиндаси

«Тошкент ҳақиқати» тахририятига ҳар кун кўлаб хатлар келади. Мақтублар турли мазмунда битилган, аммо, муштарийларнинг асосий қизиқиш доиралари кино, театр, эстрада ва кўшиқчилик санъати остидаги чўлпон юлдузлар ҳаёти ва ижодида оид саволларга қаратилган. Биз учун бу жуда муҳимдир. Ана шуларни эътиборга олиб газетада «Юлдузлар жиндаси» сўхбасини ташкил этишга қарор қилинди. Унинг илк сўхбасини сиз азиятқўчилар ҳукмига ҳавола этар эканмиз, биринчи галда тахририятга келадиган асарият мақтублар ҳинд киноси мухлисларидан эканлиги эътиборимиздан четда қолмайди.

Тахририятимизга хат йўллаган ҳинд ки-

носи шинавандалари мақкур саҳифадаги мақола ва хабарлар орқали ўзларини қизиқтирган айрим саволларга жавоб топадилар, деган умиддамыз. Шу ўринда, келгуси саҳифаларимизда ўзлари ёқтирган яна қайси ёрқин юлдузлар ҳақида ҳикоя қилиб беришимизни сураб, бизга мақтуб ёзиб юборадилар, деган умиддамыз.

Ҳинд киноси ҳақида ҳикоя қилишдан аввал қисқача бўлсада унинг тарихи, бугунги кунги истиқболи ҳақида икки оғиз тўхталиб ўтишни лозим топдик...

Ҳар йили кўлаб ишлаб чиқарилаётган ўтқир сюжетли, саргузаштчи, жангари фильмлар орасида педагог ҳинд фильмлари одамлар қалбига илк таассурот қолдиради. Ҳўш, бунинг сирини нимада бўлиши мумкин?

ҲИНД КИНОСИ УЎҚЛАРИ

Ҳинд киноси XIX аср охиридан ўз қаламини ташлаган. 1899 йили Сава Дада Бомбейда ва 1903 йили Жотиш Саркар Калькуттада дастлабки қисқа мет-раж киносмалари ишлатган.

1988 йилга келиб эса ҳинд киноси ўзининг 75 йиллигини нишонлади. Биринчи бадийий фильм «Ража Жаришчандра» номи билан 1913 йилнинг 3 майида экран юзини кўрди. Фильм муаллифи Даласохиб Пхалке кино санъатининг энг илгор, етакчи усталиридан бўлган. Айнан у 1913 — 1919 йиллар ичида яккаю ёлғиз ҳинд кинорежиссёри бўлиб ҳисобланган.

Замонавий ҳинд киноси бугунги кунда тижоратта таяниб, юксалишда анча илгарилар кетди. Бу энг аввало Бомбей кинематографиясига тааллуқлидир. 60-йилларнинг бошида Мадрасла маҳсулотлари Бомбейникидан қолтирмайдиган илк киностудиялар пайдо бўла бошлади.

70-йилларда бенгал кинематографиясти Сатьяжит Рей ҳинд кино санъатини реалистик талқин эта оладиган оқимни қайта шакллантирди. Бу Бомбей ва Мадрас муқола киносмалари таъмон қарши бўлган режиссёрлар, киношуносларни бирлаштирган кино марказ эди. Кинотанқидчилар буни шартли равишда «Калькутта мактаби» деб юрита бошлади. Аммо «жиддий кино» деб ном олган бу оқим фильмларининг ҳақиқий ишқибозлари жуда озчилигини ташкил қиларди. Хуллас, шундай ҳам қашшоқликда кун кечираётган ҳинд халқи экрандаги ҳаққоний тасвирдан кўра бўяб-бежалган, романтик эҳтирослару, жозибали кўшиқларга бой фильмларни афзал қўришди. Амитабх Баччан, Рекха, Митхун Чакроборти каби «юлдузлар иштирок этадиган тижорий картиналар уларнинг жону диллари бўлиб қолди. Бизнинг кинотомошабин ҳам бундан мустасно эмас. Ҳинд фильмнинг маззаси, кўшиқ, рақсли саҳналари халқимизга ёлаки бўлиб кетган бўлса-да, барибир мухлислар «мириқиб дам олиш учун» кинотеатрлар томон ошқадилар. Чамамда, бу халқнинг ўзига, маланияти ва санъатига бўлган меҳр-муҳаббат чексиз бўлиб, ҳали у кўлаб авлодларга ўз таъсирини ўтказиши шубҳасиз.

РАЖ КАПУР ВА НАРГИСНИ ЭСЛАБ

...50-йилларнинг бошларида ўзбек томошабинини ўз жойига билан мафтун этган «Дайди» ва «Жаноб-420» фильмлари туфайли Раж Капур ва Наргис юртимизнинг бир умрлик азиятқўчилигига айланиб қолдилар. Орадан салкам 40 йиллик вақт ўтган бўлсада ҳамон бу картиналар ўз томошабинини йўқотгани йўқ. Фақат, миллионлаб мухлислар каби, биз кадрдонларимиз Раж Капур ва Наргислардан жисман айрилганмиз. Уларнинг иштирокидаги эски фильмларни кўриб, энтикиб қўйишдан бошқа иложимиз ҳам йўқ. Бу икки буюк санъаткорнинг юртимизга қилган дўстона сафарлари, анъанавий кино анжуманлардаги иштироклари кўп йиллар қалбларимизда сақланади. Зотан, кино шундай бир улкан уммонки, унда сузиб юрган кема даргалари хамиша ўзгача буй кўрсатиб туради.

Биз, мухлислар суюкли актёримиз Раж Капурнинг фарзандлари Рандхир, Риши, Раживлар, невараси Каришма Капур иштирокидаги фильмларни, Наргис хонимнинг ўғли, бугунги кунда ҳинд киносининг зафардаст юлдузи ҳисобланган Санжай Датт иштирокидаги картиналарни томоша қилар эканмиз, хамиша буюк санъаткорлар руҳи олдида таъзимдамыз. Янги авлод эр муваффақият билан давом эттиришдан ҳинд фильмларидаги дилбар куй-қўшиқлару, эҳтиросли, ҳаёжонга бой манзараларни кўриб бу азиятқўчиларга санъаткорларига тасаннолар айтамыз.

ШРИДЕВИНИНГ машҳур бўлиб танилишида кинематографист Д. Палекарнинг хизматлари бекиёсдир. Айнан у бу кизнинг таланти ва иқтидорини очганлигидан ва ҳинд осмонидан яна бир порлоқ юлдуз чакнаганидан фохрланиб юради. Ҳинду тилини унча яхши билмайдиган бу киз эса ишда қийинчиликларга дуч келса-да, аммо аста-секин шуҳрат чўққисини эгаллай бошлади. Сохибжамол Шридеви ўзининг она тилиси бўлган телугу ва тамил тилида сўзлаб, кадр ортида унга бошқа овоз сохибаси жүровоз бўлса-да, бугунги кунда ҳинд киносанъатидаги энг юқори баҳода суратга тушадиган актриса сифатида ҳам донг таратган. У иштирок этган биргина фильм 1.200.000 рупий туради. Шридевининг хамиша, ҳар ерда синглиси Шрилата ёки онаси хамроҳлигида учратилади.

«Агар унинг ҳақиқий овозини эшитсангиз эди, дейишди хайратланиб, нақ кўнғирқоннинг майин жаранглаган товушини тинглагандек ҳузур қиласиз!» Унинг бўғалоқчиликке каттагина чарос қўзлари, атиргул бағрикдек дудокларига мафтун бўлмай иложингиз йўқ.

Шридевининг ўзи эътироф этишича, энг яхши картинаси «Мусибат» фильми экан. У жуда катта муваффақият қозонган.

Шридеви ҳинд киносининг порлоқ юлдузлари Мумтоз ва Хема Малини мактабидан сабоқ олиб, улардан кўп нарсалар олгани келгусида ҳали унга анча фойда келтиради.

Бугунги кунда у ўз баҳосини яхши билган ҳамда истаган нарасига эга ягона актрисадир. У «Жаноб Ҳиндистон» фильмидан сўнг ҳамма-ни хайратга солди ва тинмай суратга тушарди. Актриса иштирок этган «Нигина», «Нигих», «Чандани», «Маккор» фильмлари унинг кино оламидаги макеени янада мустаҳкамлади. Кейинчалик Анил Капур билан бирга «Сохибжамол», «Ўғиллар қироли» фильмларида суратга тушди. Ами-6 х

ради. Мен қахрамонларнинг ташки қиёфасидан кўра уларнинг характерларига кўпроқ эътибор бериладиган тамил ва телугу фильмларида ҳам иштирок этганман. Бундай фильмларда табиий саҳналар сўнгиларидан кўра кўпроқ истеъдодимни тўлиқ очишга кенг имкониятлар беради.

«Машҳурлики ҳам кўтара билиш керак. Менимча оддий бир кизнинг ҳаёти меникидан яхши, дейди бу гўзал актриса, — ҳаётимнинг ҳар бир дақиқаси — меҳнат. Мен хоҳласам ҳам сайр қилолмайман, ёки бирор жойга бориб дам ололмайман. Суратга тушиш майдонидан мен актрисаман, уйда эса оддий кизман. Бундан вақтимни оила даврасида ўтказишни ёқтираман».

Биринчи бош роли ижросини 11 ёшида бошлаган сохибжамол Шридеви табиатан

пар-

доз буюмлари-нигина хориждан сотиб оламан».

«Нимагаки интилган бўлсам, ҳаммасига эришдим — пул, шуҳрат, неки кўнғил туса, бари мухайё», дейди у.

Сохибжамол Шридевининг ўзи эътироф этишича инсон шон-шуҳратга эришиши учун нимагаки интилиши лозим бўлса, барини қўлга киритибди. Биз, унинг мухлислари эса Шридевининг бахти янада барқамол бўлишини, кўнғилдаги суйган ёри васлига

тезроқ етишишини яратгандан тилаб қоламиз.

● Суратларда: Шридеви иштирок этган айрим фильмлардан лавҳалар.

Гўзалликнинг таърифи йўқ

● Файри табиий нарсаларнинг қай бирига ишонасиз ва нима учун?

Димпл КАПАДИЯ: Бошқалар қиёфасига кириш мўъжизасига. Бу ишмида жуда кўп келди. Қиёфасига киргим келадиган кўлаб одамлар мавжуд. Ўзини бошқалар тимсолида кўриш шунчаки рўё бўлса-да, бунинг ўзига яраша гашти бор.

● Жаҳонда энг гўзал аёл сизнингча ким?

Дев АНАНД: Бирор аёлга кўнғил қўйсам, у мен учун тенги йўқ сохибжамолдир. Бошқалар кўзига бу жувон ўта оддий бўлиб кўриниши мумкин. Мен учун эса танҳо. Гўзалликнинг таърифи бўлмайди. Назаримда ҳар ким ўзича гўзал.

● Ҳозирги вақтда актёр бўлиш учун на истеъдод ва на тегишли маълумот зарур эмас, афти-ангоринг бинойидек бўлса бас, деган гаплар юради. Бунга нима дейсиз?

ДХАРМЕНДРА: Чамамда истеъдодсиз ўзоққа бориш қийин. Истеъдод-ташқи қиёфа, дид-фаросат ва қалб ўйғунлашмасидир. Актёр шахсияти катта аҳамиятга солик. Рон Чандон, Уильям Холден, Георги Пек ва Роберт Редфордларни унутиб бўладими? Ёки буюк Аль Пачинони олинг. Ҳозирги кунда кинода ишлаётганлар ҳусусида гапирмай қўқолай.

● Ҳолливуднинг Брижит Бардо, Жейн Фонда, Галди Хон сингари юлдузлари ҳайвонларга озор берманг дейишмоқда. Сиз бунга қандай қарайсиз?

ЖИТЕНДРА: Жониворларга жабр қилмаслик мавзусини қўйтарайлик. Мени урушлар ёки табиий офатлар туфайли қирилиб бораётган одамлар тақдирини кўпроқ ташвишлантиради. Икки гапнинг бирида ҳайвонларни ўлдирманг дейишгани, дейишгани. Лекин, ҳанузгача одамларни ноқуд қилманг, деган гапни эшитмасиз. Урушлар қаердан келиб чиқаётгани номаълум, Қолаверса, одамлар очликдан, сув тошқинидан, зилзиладан ноқуд бўлишмоқда. Энг, аввало инсон муҳофазаси ҳақида қайғуриш даркор!

МИТХУН Чакроборти деганда кўз ўнгимизда шидлаткор, бетакрор артист намоён бўлади. Ким билсин, кино шунақа бир оламки, ҳар ким, айниқса ҳинд киноси мухлислари ўзлари ёқтирган санъаткорни еру-қўқса ишонишмайди, бирини бирдан устун қўйишга интилишади. Балким улар ҳақдир. Кўнғилга буюриб бўлмайди, дейишадик!

Бу гапларни ёзишдан мақсад, ҳинд киноси юлдузларини ҳозирги кунда ипта тизилган дурдек бир хилда ёқтириш мумкин эмас. Негаки бугунги кунда Раж Капур, Наргис, Дилип Кумар, Вайжантималя, Мина Кумари, Ражendra Кумар Нанда каби порлоқ юлдузларни эса олганда энг аввало 50-60-70-йиллар томошабини қалбидангина нозик ҳислар жунбуш уриши мумкин. 80-90-йиллар кино-муҳлиснинг ўз «Ражаси», «Ритаси», «Гангаси» бор...

Шу нуқтан назардан олиб қараганда уларни тушуниш мумкин, ўз ўрнида ҳозирги катта авлодга мансуб одамлар «Диско раққоси», «Командос» каби фильмларини ёқтирмаслиги ҳам ҳақиқат. Навилож, кино бир жойда қотиб қоладиган чакмоқ эмас, у хамиша изланишда, юксалишда.

Бундай фикрга қелишимга

Митхун Чакроборти: «Бахт, шон-шуҳрат, омаддан тегишли насибамни олдим...»

тахририятга келган бир мақтуб туртки бўлган эди. Унда «...нега матбуот саҳифаларида нуқул Рекха, Шридеви, Анил Капурлар ҳақида ёзасизлару, биз ёқтирган Митхун Чакроборти, Говинда ҳақида деярли ёзмайсизлар. Шу ҳам инсофданми?» — деган жумлалар битилган эди. Кейинчалик Россиянинг Бурятия мухтор республикасининг пойтахти Улан Удэ, Монголиянинг пойтахти Улан Батор шаҳарларида ўтказилган ҳинд киноси ҳафталиги фестивалида иштирок этиш насиб этганди,

ўшанда томошабинлар билан уюштирилган бевоғиса мулоқотларда Митхунни қанчалар ҳурмат қилишларини, сенишларининг тўғриву бўлган эдим. Чиндан ҳам актёр учун бу олий бахт. Ўзбек томошабини учун Митхун янада азизроқдир. Негаки у атоқли кинорежиссёр, марҳум Латиф Файзиев ва Умеш Мехра (Ҳиндистон) суратга олган «Ович» картинасида бош ролни ижро этган ва бир неча бор Тошкентда бўлган, ўзбек санъаткорлари билан дўст тутинган эди. Ўз юртидан

бор санъаткорлар, буюкликка дахлдордир.

20 ёшидан суратга туша бошлаган Митхун муваффақият ва шон-шуҳрат таъминини тоза татиди. Ҳатто, юлдузлар олами жонига теккан кезлар ҳам бўлди. Бир йўла бир неча фильмларда суратга тушиб, кунду-тун фақат ҳали у, ҳали бу режиссёр студиясига югуриб юриш ҳар қандай одамни чарчатди. Шу сабабли, ҳар қандай сўнгги пайтларда бир қатор картиналари кетма-кет омадсизликка учрай бошлади. Ам-

мо, актёр руҳини чўқтирмади. Фақат эндиликда бироз эс-ҳушини йиғиб олиб, ўзи учун маъқул бўлган роллари, режиссёрни танаб суратга туша бошлади.

«Бахт, шон-шуҳрат, омаддан тегишли насибамни олганман, мазийни тақорлашдан на ҳожа! Ахир юлдузлар туркуми биздан кейин ҳам давом эта бориши, кундай равшан-ку!» деган эди Митхун Чакроборти.

● Митхун Чакроборти ва Жухи Чавла биргаликда суратга тушган фильмдан бир кўриниш.

ташқарида миллионлаб мухлислари

«ОШИҚ ОВОРА»НИ КЎРИБ...

Яқинда пойтахт кинотеатрларида машҳур ҳинд кинорежиссёри Умеш Мехра яратган «Ошиқ овра» фильмининг томоша қилиб, бир олам завқ олдик. Картинада бош ролни ижро этган Саиф Али Хон ва Мамта Кулкарининг моҳирлиги билан ўзларига топширилган вазифани урдалаганларига қўйил қолдик.

Саиф Али Хон ва Мамта Кулкарни ўзбек томошабини учун янги номлардир. Биз улар иштирокидаги янги ҳинд бадийий фильмларни кўпроқ томоша қилишни истаймиз. Негаки, бу икки актёрга меҳримиз тушиб қолди. Тўғри, ҳинд киноси деса айрим ўртоқларимиз бурунларини жийрайдиган ҳам бўлиб қолишган. Лекин, ҳамма бирдек эмас. Мен ўйлайманки, ҳинд киносини қандай бўлса, шундайлигича қабул қиладиган, ундаги жозибали куй-қўшиқлар, рақсларга бўлган ишқибозлик, актёрлар маҳоратида шайдолик кўнчилиқ мухлислар қалбини ларзага солади. Ҳинд киносига бўлган ҳурмат Ҳиндистонга бўлган чексиз муҳаббат билан чамбарчас боғланиб кетган. Биз мухлисларга янги кинолардан етказиб туришса бас. Яхши-ёмонини ўзимиз ажратиб оламиз.

ТошДПУ 4-курс талабалари.

ЁҚТИРТАНИ — ШОКОЛАД!

Ўсмирлар Ниламини ҳаддан зиёд севишларининг босиси нимада? Бу саволга Нилам ҳаётида оид айрим тафсилотларини келтирсак ўзингиз билиб оласиз.

1969 йили Гонконг яқинидаги Котхари оролида ҳинд киносининг бўлажак юлдузи таваллуд топди. 9 январь кун тугилган қизалоққа Нилам деб исми беришди-ю, меҳр ва ардоқ билан тарбиялай бошлади.

Унинг буйи тахминан 163 сантиметр, вазни эса 55 килограмм. Ҳиссиётга берилувчан ва оқила бу қизда тўғма актрисалиқ қиёфаси ҳамда қобилияти бор.

«Ёқтирган нараси—шоколад!» «Бусиз яшайолмайман! Болаликдан энг ёқтирган таомим шу!» «Маълумки, артистларнинг ҳам ёқтирган санъаткорлари бўлади. Унинг ардоғидигалар — Амитабх ва Шридеви.

«Чай» юлдуз буржи остида тугилган бу қиз мулоқотда доим хотиржам «Ўзгаларнинг бахтли эканлигини кўриб, ўзимни бахтиёр ҳис этман».

— дейди у.

...Ойласидигалар заргарлик соҳасида иш юртутуви тадбиркорлардир. «Отам ва акам Бангкок ва Нью-Йоркда қимматбаҳо буюмлар сотишди. Бўш пайтларимда заргарлик буюмлари билан боғлиқ нарсаларнинг барини ўрганишга ҳам киришдим».

...Қандай одамларни мафтункор деб билади? «Яхши кийинганларни», — дейди, Ниламини ўзи.

«...Бу ҳушрўй қиз «Якка худого ва ўзигагина» ишонади.

...Оруларни ҳақида сўрагудек бўлсангиз, «Бўлар-бўлмас нарсаларни орзу қилиб, ҳаёл суриб ўтириш учун етарли вақтими йўқ», деган жавобни оласиз.

«Азиз мухлислар, қуёш гулларга ранг улашаётган бир пайтда, сиз ҳаётни табассум билан беэанг, қулинг!» — дейди муҳаббат билан Нилам.

Саҳифани Миржало Миралиев тайёрлади.

Design by Акром

ТОШКЕНТ ҲАКИКАТИ
TOSHKENT HAQIQATI

Муассис:
ТОШКЕНТ ВИЛОЯТИ
ҲОКИМЛИГИ

Бош муҳаррир
Фатҳиддин
МУХИДДИНОВ

Майлиминиз:
700000, Тошкент шаҳри,
Матбуотчилар кўчаси, 32.

Телефонлар:
хатлар ва оммавий ишлар бўлими:
33-40-48
Эълонлар:
33-99-15, 36-57-27.

● Эълон ва билдирувлардаги факт ҳамда далилларнинг тўғрилиги учун реклама ва эълон берувчилар масъулдир.